

Nr 44.

Av herr **Ström**, om ökat anslag till Nationalmuseet: *Underhåll och ökande av samlingarna.*

I motiveringen till äskandena på åttonde huvudtiteln skriver herr statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet:

»Anslagen under åttonde huvudtiteln ha, liksom de civila statsutgifterna i allmänhet, under de fyra år, kriget varat, underkastats en kontinuerlig granskning ur besparingssynpunkt. Särskilt den kraftiga nedskärning av kulturanslagen, som vidtogs under det första krigsåret, måste emellertid, om den bibehålles i sin fulla utsträckning under ett flertal år, så småningom åstadkomma verkningar av samma innebörd som en kapitalförtäring på andra områden. Visserligen ha myndigheter och institutioner allvarligt bemödat sig om en anpassning efter den knappa medelstildningen utan förfång för verksamheten, och i många fall har detta även lyckats. Men i andra fall måste man räkna med att ju längre den nuvarande situationen består, desto svårare blir det att utan stadigvarande skada för vår kultur hålla anslagen nere på det första krigsårets nivå.»

Trots dessa riktiga synpunkter har statsrådet endast i ringa mån ansett sig genom återuppresta anslag kunna återställa vår svenska kulturs forna budget och rädda den undan armodets olycka. Tacksamt skall erkännas att statsrådet lyckats tillpressa kulturen några höjda anslag, men dessa smulor äro både få och små. Den goda viljan skall dock icke förnekas. Det ledsamma är, att skall kulturlivet behandlas i denna tågordning i fortsättningen, lär det taga lång tid, innan det får den plats som tillkommer det vid statsmakternas tillgodoseende av landets livsviktiga behov. I längden komma hela riket och allt folket att lida men härav.

Bland de poster, där ingen höjning av det nedskurna anslaget skett, är posten Nationalmuseum: Ökande av vissa samlingar av konstföremål. Året 1931/32 utgick exempelvis anslaget med 44 500 kronor, 1939/40 med 25 000. Sedan dess har intet anslag beviljats. Museichefen begär 15 000 kronor. Han meddelar tillika, att anslag från enskilda alltmer minskas. Statsrådet erkänner olägenheterna, men vågar sig icke på något anslag. Någon röst bör dock höjas i riksdagen mot denna behandling av den bildande konsten. Det bör också finnas i riksdagen någon känsla för dessa andliga värden. Därför bör det icke vara hopplöst att appellera till riksdagen i denna sak.

Jag tillåter mig därför, hänvisande till museichefens motivering, hemställa, att riksdagen måtte besluta

att till *Nationalmuseet*: Underhåll och ökande av samlingarna för budgetåret 1944/45 anvisa ett från 31 000 kronor med 15 000 kronor till kronor 46 000 förhöjt belopp.

Stockholm den 17 januari 1944.

Fredrik Ström.